

Список використаної літератури

1. Саленко О.О. Міжнародні стандарти у сфері судоустрою та статусу суддів, їх зміст і класифікація [Текст] / О.О. Саленко // Национальный юридический журнал: теория и практика. – 2014. – Червень. – С. 263-269.
2. Конституція України [Електронний ресурс]: Основний Закон України від 28.06.1996 із змін., внес. згідно із законами України: за станом на 02.06.2016. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>. – Назва з екрана.
3. Загальна декларація прав людини від 10.12.1948 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_015. – Назва з екрана.
4. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права від 16.12.1966 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_043. – Назва з екрана.
5. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 04.11.1950 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_004. – Назва з екрана.
6. Городовенко В.В. Міжнародні стандарти незалежності суддів [Текст] / В.В. Городовенко. – Х.: Право, 2014. – 112 с.
7. Основні принципи незалежності судових органів від 29.11.1985 та 13.12.1985 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_201. – Назва з екрана.
8. Незалежність, дієвість та роль суддів [Електронний ресурс]: рекомендація № (94) 12 від 13.10.1994, ухвалена Комітетом Міністрів Ради Європи на 518 засіданні заступників міністрів. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_323. – Назва з екрана.
9. Європейська хартія про закон «Про статус суддів» від 10.07.1998 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_236. – Назва з екрана.
10. Монреальська універсальна декларація про незалежність правосуддя 1983 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.judges.org.ua/d5.htm>. – Назва з екрана.
11. Стосовно ситуації в Україні в сфері дисциплінарної відповідальності суддів [Електронний ресурс]: резолюція Європейської асоціації суддів від 27.09.2007. – Режим доступу: http://sc.gov.ua/ua/mizhnarodni_standarti_u_sferi_sudochinstva_i_statusu_sudiv.html. – Назва з екрана.

Є. О. Каташинський

студ. II курсу

спеціальність «Правознавство»

Науковий керівник: д.ю.н., проф. О. В. Прієшкіна

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Право, будучи універсальним регулятором суспільних відносин і найкращим засобом досягнення компромісу й балансу приватних та публічних інтересів, повинно виступати в якості найкращо-

го координатора процесів у суспільстві та державі. Тож, не дивно, що під правове регулювання підпадають майже всі відносини, які мають місце сьогодні. Не винятком є один із провідних інститутів національної системи права України – місцеве самоврядування.

Визначаючи місцеве самоврядування як одну з основ справді демократичного суспільства, специфічну форму народовладдя, закріплену законом, М.О.Баймуратов зазначає, що воно входить в коло питань, які є предметом не лише загальнонаціонального, а й міжнародно-правового регулювання. Вчений вказує, що основним критерієм формування компетенції місцевих рад у галузі міжнародного співробітництва є реалізація зовнішньополітичної програми суверенної держави у сфері міжнародного гуманітарного співробітництва і встановлення зв'язків між органами місцевого самоврядування, громадськими формуваннями, суб'єктами господарювання і мешканцями міст та інших адміністративно-територіальних одиниць [1].

Діяльність органів місцевого самоврядування регулюється, в першу чергу, Конституцією України, а також Законами України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про асоціації органів місцевого самоврядування», «Про органи самоорганізації населення» та ін.

В ст. 15 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» закріплюється дозвіл органам місцевого самоврядування на об'єднання в асоціації всередині країни і входження в індивідуальному порядку або в рамках відповідної національної асоціації в міжнародні асоціації й інші добровільні об'єднання органів місцевого самоврядування [2].

Однак, міжнародні зв'язки органів місцевого самоврядування регулюються також і міжнародним публічним приватним правом. Україна ратифікувала цілу низку міжнародно-правових договорів, окремої уваги серед яких вимагає Європейська хартія місцевого самоврядування 1985 р.

Хартія визначає конституційні та правові основи місцевого самоврядування, розкриває сутність концепції місцевого самоврядування, окреслює сферу повноважень органів місцевого самоврядування, гарантує право здійснення функцій органами місцевого самоуправління, окреслює правові засади розпорядження фінансовими ресурсами місцевих влад, проголошує право місцевих влад на свободу асоціації та міжнародних зв'язків та ін [3, с. 159].

За твердженням професора О.В.Прієшкіної, Хартія є досить конструктивною, теоретичною і нормативною базою для становлення ідеї про місцеве самоврядування в сучасній Україні [4, с. 142].

Саме у Хартії найбільш чітко сформульована суть місцевого самоврядування, що, на наш погляд, ще більше підкреслює значущість цього нормативного-правового акту [4, с. 125].

Основною формою здійснення співпраці між органами місцевого самоврядування та закордонними партнерами є підписання дво- або багатосторонніх угод про співробітництво, в яких закріплюються основні цілі й організаційно-правові форми такої взаємодії. Незважаючи на те, що такі угоди укладаються між суб'єктами різних держав, вони не є угодами міжнародного характеру, а мають чинність актів локального регулювання [5, с. 109].

Визначним документом міжнародного характеру є Європейська конвенція про основні принципи транскордонного співробітництва між територіальними громадами або органами влади 1980 р., яка містить основні положення та засади створення системи міжнародного співробітництва між сусідніми регіонами держав та їх місцевою владою, започаткувала створення «євро регіонів» – макрорегіональних інтеграційних структур міжнародного характеру з розвинутою спільною соціально-економічною інфраструктурою.

Науковці І.О.Прус та М.Д.Лесечко визначають транскордонне співробітництво як форму міжнародних відносин на регіональному і місцевому рівнях. Таке співробітництво поєднує можливості та ресурси прикордонних територій суміжних держав для вирішення спільних проблем, що сприяє соціально-економічному розвитку відповідних прикордонних територій. Завдяки цьому органи місцевого самоврядування отримують можливість реалізовувати ініціативи стосовно міжнародної співпраці, використовуючи потенціал транскордонного співробітництва як інноваційного інструменту державної регіональної політики [6, с. 92].

Таким чином, можна констатувати, що міжнародні зв'язки органів місцевого самоврядування регулюються національним законодавством, міжнародним публічним та приватним правом [7, с. 26].

Отже, проблематика формування та функціонування громадянського суспільства актуалізується для держав, які порівняно недавно стали на шлях демократії. До числа таких держав можна віднести й Україну. Однак, питання ролі міжнародних, зокрема європейських, інституцій та неурядових організацій у розвитку громадянського суспільства в нашій державі ще рідко є предметом окремих досліджень. Роль міжнародних організацій в Україні стає більш значущою, їхня активність зростає і стає потужнішою. Це особливо відчутно останніми роками підчас протестних рухів 2013–2014 рр.

Слід зазначити, що органи місцевого самоврядування завдяки своїм міжнародним зв'язкам стають суттєвим фактором реалізації зовнішньої політики держави, сприяють виконанню державних функцій у сфері міжнародної політики. Як слушно зазначає О.М.Петренко, участь органів місцевого самоврядування у міжнародному співробітництві сприяє становленню якісно нової суспільної свідомості територіальних громад та їх членів, нової системи цінностей, яка заснована на подоланні стереотипів, що склалися ще за радянських часів, космополітизації та глобальному загальнолюдському підході [8, с. 40].

Саме тому інститут міжнародного співробітництва органів місцевого самоврядування має дуже важливе наукове значення. Аналіз та розробка нових шляхів взаємодії вітчизняних компетентних суб'єктів з закордонними партнерами є нагальною проблемою, що на сьогодні є доволі непопулярною в муніципально-правовій доктрині.

Список використаних джерел

1. Баймуратов М.О. Місцеве самоврядування як фактор інтернаціоналізації національного та конституціоналізації міжнародного правопорядків [Електронний ресурс] / М.О.Баймуратов // Юридичний журнал. – 2011. – № 2. – Режим доступу: <http://www.justinian.com.ua/article.php?id=3633>. – Назва з екрана.
2. Про місцеве самоврядування в Україні [Текст]: Закон України від 21.05.1997, зі змінами, внесеними згідно із Законом від 17.06.2014 // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 34. – Ст. 1167.
3. Волошин Ю. О. Органи місцевого самоврядування в умовах європейської міждержавної інтеграції та муніципальної реформи [Текст] / Ю. О. Волошин, С. В. Папаяні // Вісник Маріупольського державного університету. Серія: Право. – 2014. – Вип. 7. – С. 157-165.
4. Прієшкіна О.В. Місцеве самоврядування в Україні: правове регулювання безпосередньої демократії: Навчальний посібник [Текст] / О.В.Прієшкіна. – К.: Кондор, 2004. – 332 с.
5. Сergyogina С.Г. Удосконалення місцевого самоврядування в Україні в умовах демократизації та консолідації суспільства [Текст] / С.Г.Сergyogina // Право України. – 2014. – № 4. – С. 107-115.
6. Прус І. О. Нормативно-правове забезпечення транскордонного співробітництва [Текст] / І. О. Прус, М. Д. Лесечко // Ефективність державного управління: зб. наук. праць. – 2011. – Вип. 26. – С. 92-100.
7. Пожидаєв Є. О. Неурядові організації в суспільно-політичному житті України: межі участі та пріоритети діяльності [Текст] / Є. О. Пожидаєв // Стратегічні пріоритети. – 2007. – № 4 (5). – С. 19-26.
8. Петренко О. М. Міжнародна діяльність органів місцевого самоврядування як складова частина зовнішньої політики держави [Текст] / О.М.Петренко // Управління розвитком. – 2012. – № 17. – С. 39-41.